ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-272

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
4
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.33'. Δύσις 7.28'.
Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων. Εὐδοκίας

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.9, ἐλαχ. 35.0. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 756.5

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ
10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΤΙΜΟΣ - ΔΡΑΧΜΑΙ 15

ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ

Ὁσάκις ἐκλείπῃ κάποιος μονάρχης ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος ἡγέτης ἔθνους, εἴθισται νὰ πλέκεται εἰς ὅλας τὰς χώρας ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἰδικήν του τὸ ἐγκώμιόν του, τοῦ ὁποίου ἡ θερμότης εἶνε, οὐχὶ σπανίως, συμβατική. Ὁ θάνατος τοῦ Χίντενμπουργκ παρουσιάζει τώρα ἓν ἐντελῶς ἐξαιρετικὸν φαινόμενον. Ἡ ἐξ αὐτοῦ συγκίνησις καὶ αἱ διὰ τὸν ἐκλιπόντα κρίσεις ἔχουν τὸν ἔκδηλον χαρακτῆρα μιᾶς γνησιωτάτης εἰλικρινείας. Ὁ Γερμανὸς στρατάρχης ἐνέπνεε παντοῦ βαθύτατον σεβασμόν, μίαν αὐθόρμητον ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην. Εἰς φίλους καὶ εἰς ἐχθροὺς τῆς Γερμανίας· εἰς μοναρχικοὺς καὶ εἰς δημοκρατικοὺς καὶ εἰς σοσιαλιστάς· εἰς τοὺς εἰρηνοφίλους, πρὸ πάντων καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ποθοῦν εἰλικρινῶς μίαν καλυτέραν καὶ φωτεινοτέραν αὔριον διὰ τὸν κεκμηκότα ἀπὸ μίαν διαρκῆ ἐναγώνιον ἀνησυχίαν κόσμον. Καὶ ὅμως μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σήμερον προσκλίνουν μὲ ἀνυπόκριτον συγκίνησιν πρὸ τῆς σοροῦ του, εἶνε πολλοὶ ἐξ ὅσων κατὰ τὰ τρομερὰ πολεμικὰ ἔτη κατηρῶντο τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, μὲ μῖσος ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πολεμικῆς καταστροφῆς.

Οἱ βιογράφοι του σήμερον ἀναζητοῦν τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου αὐτοῦ. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐξετάζει τὸν ἐκλιπόντα ἀπὸ μίαν ἰδικήν του ἄποψιν, ὅλοι, ὅμως, εἶνε σύμφωνοι εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς εὐθυτητός του, τῆς πίστεώς του εἰς τὴν πατρίδα του, τῆς ἀνωτερότητός του ἀπὸ κάθε μικροπολιτικὴν, τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνσαρκώσεως μερικῶν ἀρετῶν, ποὺ ἔχουν γενικὸν, πανανθρώπινον χαρακτῆρα καὶ ποὺ κεῖται ἔξω τῶν στενῶν ὁρίων τῶν μεταβλητῶν δοξασιῶν καὶ ἀντιλήψεων τῶν διαφόρων ἐποχῶν.

Ἀπὸ τὴν γενικότητα καὶ τὴν παγκοσμιότητα τῶν ἐγκωμίων αὐτῶν, ἀπὸ τὴν βαθεῖαν εἰλικρίνειαν τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀναγνωρίσεως δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ἓν ἐξ ἀντικειμένου μάθημα, ἓν διδαγμα χρήσιμον καὶ γόνιμον διὰτοὺς καταλειπομένους καὶ τοὺς ἐπιγιγνομένους. Ὁ στρατάρχης Χίντενμπουργκ, δοκιμασθεὶς εἰς τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς μαχομένου κόσμου καὶ ἑνὸς μεγάλου ἔθνους, συντριβέντος πολεμικῶς ἀλλ' ἔχοντος τὴν δυναμικότητα καὶ τὴν θέλησιν τῆς ἀναπλάσεως, ἀπέδειξεν ἑαυτὸν ἀγαθὸν ἐθνάρχην, ἐξυπηρετοῦντα διὰ τῶν ρωμαλέων ἀρετῶν του τὸ συμφέρον ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ ποθεῖ τὴν εἰρήνην. Ὁ Χίντενμπουργκ ὑπῆρξεν ὑπογραμμὸς νομιμόφρονος μοναρχικοῦ ὅταν ἡ πατρίς του ἐβασιλεύετο ἀπὸ τοὺς Χοεντζόλλερν. Ἐκρίθη ἐνδεδειγμένος ὡς πρῶτος πολίτης τῆς Δημοκρατίας ὅταν κατηργήθησαν οἱ θρόνοι εἰς τὰς γερμανικὰς χώρας. Ἀρχαῖος Ἕλλην φιλόσοφος εἶπεν ὅτι τὰ πολιτεύματα, καθ' ἑαυτά, δὲν εἶνε οὔτε καλά, οὔτε κακά, δὲν ἔχουν ἐσωτέραν ἀξίαν ἄλλην ἀπὸ ἐκείνην, ἣν τοῖς ἀποδίδουν οἱ ἐφαρμόζοντες αὐτὰ κυβερνῆται λαῶν. Ὑπὸ τὸ θεωρητικῶς ἄριστον τῶν πολιτευμάτων εἶνε δυνατὸν νὰ δυσπραγῇ καὶ νὰ βασανίζεται ἕνας λαός, ὅπως, ἀντιθέτως, ὁ λαὸς αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ εὐημερῇ καὶ νὰ προάγεται ὑπὸ πολίτευμα θεωρητικῶς κατώτερον. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἂν οἱ κυβερνῆται εἶναι ἢ εἶνε «ἄνδρες ἀγαθοί», κατὰ τὴν πλήρη ἔννοιαν τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ὁρου. Δὲν εἶνε καθόλου δύσκολον οἱ χειρότεροι τῶν δημαγωγῶν νὰ καταρτίσουν θεωρητικῶς ἓν ἄριστον πολίτευμα, τὸ ὁποῖον — εἰς τὰς χεῖρας των, ν' ἀποβῇ λύμη διὰ τὸν λαόν των. Σπανία καὶ ἀπείρως δυσκολωτέρα εἶνε ἡ ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς λαοῦ τοποθέτησις ἑνὸς «ἀγαθοῦ ἀνδρὸς» ὡς ἠθικοῦ αὐτοῦ ἡγέτου. Τοιοῦτος ἦτο ὁ στρατάρχης Χίντενμπουργκ.

Ἐὰν οἱ λαοὶ εἶχον πάντοτε τὴν ἠθικὴν δύναμιν νὰ ἐκλέγουν ὡς ἡγήτοράς των ὄχι τοὺς μᾶλλον ἐπιτηδείους ἀλλὰ τοὺς πράγματι ἐκπροσώπους τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς, ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἦτο ἐπίφθονος. Οἱ ἄνδρες τοῦ ἠθικοῦ ἀναστήματος τοῦ Χίντενμπουργκ δὲν προκαλοῦν τὸν ψυδαίον τῆς δημαγωγικῆς φήμης θόρυβον ζῶντες. Ὁ κόσμος ἀναμετρεῖ τὴν ἀξίαν των εἰς τὸ ἀκέραιον ὅταν ἐκλείψουν.

Ἑλληνικὲς ἡμέρες

Οἱ δημοδιδάσκαλοι

Τοῦ κ. Στράτη Μυριβήλη

Μὲ ξεχωριστὴν συμπάθειαν συνηθίσαμεν νὰ παρακολουθοῦμεν τὰ συνέδρια τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους, καὶ εἶνε παρηγορητικὸν ποὺ διαβλέπει κανεὶς αὐτὴν τὴν συμπάθειαν νὰ ἐκδηλώνεται πρὸς τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς χώρας (καὶ ἀπὸ μέρους πολλῶν ἀνωτέρων ἐκπροσώπων τῆς διανοήσεως καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος. Θαρρῶ πῶς αὐτὸ ἀποτελεῖ χρέος τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν τόπον του καὶ πονεῖ τὸν λαόν εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει. Τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ τὸν βαρύνουν ἕνα σωρὸ φοβερὰ ἐλαττώματα, κληρονομημένα ἀπ' τοὺς αἰῶνες τῆς σκλαβιᾶς καὶ τὰ μακρὰ χρόνια τοῦ ἱστορικοῦ του ξεπεσμοῦ. Αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα εἶνε πολὺ φυσικὸ νὰ πρωτοεμφανίσθηκαν στὸν ἐθνικὸ χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμύνης τοῦ σκλάβου μπροστὰ εἰς τὸν δυνάστην. Τὸ ἴδιο ἔγινε μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς ποὺ κάμανε πολλὰ χρόνια σκλάβοι, καὶ μάλιστα σὲ ἐποχὴ ποὺ ἡ κατάκτηση σήμαινε καταπίεση καὶ κατεξευτελισμὸ ὅλων τῶν ἰδανικῶν μιᾶς νικημένης φυλῆς καὶ δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπάνω στὸν σκλάβον ἀπὸ μέρους τοῦ κατακτητοῦ. Πολλοὶ λαοὶ μᾶς δίνουν ὅλο τὸ μέτρον αὐτοῦ τοῦ θλιβεροῦ ἀποτελέσματος. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ψυχικαὶ κατωτερότητες, καλλιεργημέναι ἐπὶ σειρὰν αἰώνων παρεδίδοντο ἀπὸ γονεὶ σὲ παιδὶ ὡς ὑποθήκη κοινωνικῶν ἱκανοτήτων καὶ θιοτικῶν προσόντων. Οἱ γονεῖς χειροκροτοῦν ἀκόμα καὶ τώρα στὶς λαϊκές μας τάξεις καὶ ἀλαλάζουν ἀπὸ χαρὰν ὅταν τὸ παιδάκι τους πῇ ψέμματα. Καγχάζουν δὲ ἐνθουσιωδῶς καὶ διηγοῦνται μὲ καμάρι πῶς ὁ μικρός τους ἠμπόρεσε νὰ τοὺς ξεγελάσῃ. Ἔστι σιγὰ-σιγὰ τὰ ἐλαττώματα τῆς σκλαβιᾶς ἐνεκολάφθησαν ἐπάνω εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ὅπως οἱ παλαιοί, πολυκαιρίτικοι λεκέδες ἐπάνω εἰς ἕνα φόρεμα. Κατήντησαν μὲ τὸν καιρὸ στοιχεῖα θεμελιακὰ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐθνικῶν μαζῶν. Ποιός θὰ ἠμπορέσῃ νὰ παστρέψῃ ἀπὸ πάνω μᾶς αὐτὴν τὴν συλλογὴν τῶν λεκέδων; Βέβαια δὲν πιστεύω πὼς τὸ δημοτικὸ σχολεῖο θὰ εἶνε τὸ μοναδικὸ κηλιδοκαθαριστήριο. Εἶνε μαζὶ τὸ σπίτι, ποὺ ἔχει τὴν πελώρια σημασία γιὰ τὴν ἠθικὴ διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ ὡς πυρήνας ἐφαρμοσμένης διδασκαλίας. Τὸ παιδὶ μπολιάζεται ἀπ' τὰ γεγονότα καὶ τὰ φαινόμενα τῆς προσωπικῆς ἐμπειρίας ποὺ τὸ κυκλώνουν καὶ τοῦ σφυρηλατοῦν τὰ πρότυπα μέσα στὸ σπίτι. "Οταν ὁ δάσκαλος κι' ὁ πατέρας τοῦ λένε ἐπὶ δώδεκα ὧρες τί πρόστυχο καὶ ἀνελεύθερο πρᾶμα εἶνε ἡ ψευτιά, καὶ τὸ βράδυ ἀκούῃ τὸν γεννήτορα μόνο γιὰ δέκα λεφτὰ νὰ διηγῆται μὲ καμάρι στὴν μητέρα του πῶς ξεγέλασε τὸν τάδε «ποὺ πῆγε νὰ τοῦ τὴν φέρῃ», ὅλοι μποροῦν νὰ εἶνε ἥσυχοι γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἐποπτικῆς διδασκαλίας τῶν πέντε λεπτῶν καὶ μόνον αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτου εἶνε στὸ βάθος καὶ οἱ σύγχρονοι οἰκονομικοὶ ὅροι, ποὺ ἐπιδροῦν ἐπάνω εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν πενομένων τάξεων ἀνάλογα μὲ τοὺς ψυχολογικοὺς τρόπους ἀντιδράσεως ποὺ ἀνέπτυσσαν οἱ κατακτημένοι ἀντίκρυ στοὺς δυνάστας. Συνέχεια τοῦ τραγουδιοῦ σὲ ἄλλον τόνο.

Μένει μολαταῦτα ἕνα πελώριο περιθώριο ἐργασίας θετικῆς καὶ καρποφόρας στὸ δάσκαλο τοῦ δημοτικοῦ σχολειοῦ. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε οὔτε μιὰ στιγμὴ πὼς ὁ πολὺς ἑλληνικὸς λαὸς εὑρίσκεται ἀκόμα, ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια ἐλευθερίας, σὲ μιὰ χαμηλὴ βαθμίδα πολιτισμοῦ. Τὰ τσοπανόπουλα καΐνε τὰ δάση μας χωρὶς νὰ φαντάζωνται τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς ποὺ κάμουν ἀκόμα στὴν ἄμεση οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ τους. Οἱ χωρικοὶ συχνὰ πυκνά, γιὰ λόγους ἐκδικήσεως ἀκρωτηριάζουν ζωντανὰ τὰ ζῷα τοῦ ἐχθροῦ των, κόβουν τὰ δέντρα τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἀδελφοῦ, προεκτεινομένη εἰς ἀπίστευτα μήκη οἰκογενειακῆς βαθμολογίας, σφάζει μὲ κτηνώδη ἀπάθειαν τὴν μισὴν Ἑλλάδα κάθε χρόνο. Ἡ φθίσις, ἡ σύφιλις καὶ ὁ ἐλώδης, κάμουν θραῦσι ἀνάμεσα στὶς λαϊκὲς μας τάξεις, πρῶτον ἀπὸ ἀμορφωσιὰ καὶ κατόπιν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους παράγοντας.

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲς τὴν ἐντύπωσιν ποὺ μοῦ ἔκαμε τὸ θέαμα μιᾶς οἰκογενείας ἀγροτῶν, ποὺ εὑρήκαμε ὡς φύλακας τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἐπιδαύρου μιὰ φορὰ ποὺ ἐπήγαμε ἐκεῖ ἐκδρομὴ μὲ τοὺς ποιητὰς Βάρναλη καὶ Οὐράνην. Τὰ παιδάκια του εἶχαν τυμπανιαῖες τὶς κοιλιές των ἀπὸ τὴν διωγκωμένη σπλῆνα. "Ολοι τους οἰκογενειακῶς ἦτανε θερμασμένοι, μὲ μάγουλα κίτρινα καὶ μάτια θολὰ ἀπὸ τὴ λαύρα τοῦ πλασμωδίου. Γύρω ἡ φύσις πεντοβολοῦσε ὑγεία καὶ σφρίγος.

— Γιατί δὲν παίρνετε κινῖνο; ρώτησα τὴ γυναῖκα.

— Ἀμ' πῶς δὲν πῆρα, γυιέ μου, μοῦ ἀπήντησε ἀπελπισμένη. Τρία κουφέτα πῆρα τὸν περασμένο μῆνα, καὶ τίποτα δὲν ἔκαμαν.

Τρία κουφέτα! Καὶ αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ ἑκατομμύρια ποὺ ἐξωδεύθηκαν γιὰ τοὺς ἀνωφελεῖς.

Ἐγυρίσαμε καὶ ἐκυττάξαμε τὴν δυστυχισμένην αὐτὴ οἰκογένεια νὰ σιγολυώνῃ ἀπὸ τὸν πυρετὸ καὶ νὰ ἑτοιμάζῃ φθισικοὺς ἐπάνω στὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ... Ἀσκληπιοῦ. Ἦταν ἕνα φρικτὸν ἐπίγραμμα τῆς πραγματικῆς τοποθετήσεως τοῦ νεοελληνικοῦ λαοῦ ἀντίκρυ στὸν ἀρχαῖον πολιτισμόν του.

"Ολα αὐτά, καὶ πόσα ἄλλα ἀκόμη, περιμένουμε νὰ τὰ σβύσῃ ὁ δάσκαλος. Ὁ δημοδιδάσκαλος. Αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος, στὸν ὁποῖον παραδίνουμε τὸ Ἑλληνόπουλο διὰ νὰ τενταῖνῃ τὴν νευράν τοῦ ψυχικοῦ του τόξου πρὸς ὑψηλὰς καὶ ὡραίας ἐπιτεύξεις. Αὐτὸς θὰ τὸ μάθῃ τὸ ἰδεῶδες τοῦ νὰ εἶνε κανένας ἄρτιος "Ελληνας, ποὺ θὰ πῇ ἁρμονικὰ καὶ ἰσορροπημένα τελειωμένος "Ανθρωπος.

Γιαὐτὸ πιστεύομεν πὼς ὁ δάσκαλος πρέπει νὰ πάρῃ μέσα στὴν πολιτεία καὶ μέσα στὴν κοινωνία τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἀρμόζει γιὰ τὴν βαρειὰ ἀποστολή του. Θὰ ἠθέλαμε κάθε αὔξησι μισθοδοσίας νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ δάσκαλο. Αὐτὸς νὰ εἶνε τὸ χαϊδεμένο παιδὶ τῆς πολιτείας, περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους, περισσότερο ἀπὸ τοὺς Ἀξιωματικούς. Νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ζήσῃ ἄνετα, χωρὶς τὴν ἀγωνία τοῦ ψωμιοῦ, χωρὶς τὸν καϋμὸ τοῦ ἀβίου, τῆς ἀρρώστειας, τῆς τύχης τῆς οἰκογενείας του. Νὰ μπορέσῃ ἔστι τὸ ἐπάγγελμα νὰ τραβήξῃ ὅλες τὶς θετικὲς παιδαγωγικὲς ἀξίες τοῦ τόπου, ὅλους ὅσοι ἀγαποῦν τὸ παιδὶ καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ φτωχὸ ἑλληνικὸ λαό.

Γιατί κάτω ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς μιζέριες ποὺ διαστρέφουν καὶ μειώνουν τὸ χαρακτῆρα τοῦ Ρωμηοῦ, ὑπάρχει τὸ πολύτιμον ὑπόστρωμα τῶν παλαιῶν ἀρετῶν καὶ θαυμασίων ἱκανοτήτων τῆς ράτσας. Τὶς βλέπουμε καὶ ξεσπάνουν καμμιὰ φορὰ μὲ τόσην ἔκτυφλωτικὴ λαμπρότητα, ποὺ μένουμε κατάπληκτοι ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ συγκίνησι.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἐξ ἀσιτίας

Εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος σύντομος εἴδησις μὲ μικρὰ στοιχεῖα τῶν ἐξ στιγμῶν:

«Ἀπέβισσε αἰφνιδίως εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ ὁ Σπυρίδων Καραζίλης. Ὁ θάνατός του ὀφείλεται εἰς ἀσιτίαν».

Ταυτοχρόνως σχεδὸν εἰς ἄλλας ἐφημερίδας ἐδημοσιεύετο, μὲ τίτλους καὶ ὑποτίτλους καὶ τὰ μεγαλύτερα στοιχεῖα τοῦ τυπογραφείου ἑτέρα εἴδησις, κατὰ τὴν ὁποίαν «εἰς κάποιας φυλακὰς τοῦ Κράτους οἱ κατάδικοι ἐκήρυξαν ἀπεργίαν πείνης, ἔχοντες παράπονα κατὰ τοῦ διευθυντοῦ των. Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἀπεργίας ταύτης, διετάχθη ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ μεταβῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω φυλακὰς καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν καταδίκων, προσπαθῶν ἐν ταὐτῷ νὰ πείσῃ τούτους ὅπως λύσουν τὴν ἀπεργίαν καὶ δεχθοῦν τροφήν».

Ἀλλὰ παρόμοιαι εἰδήσεις δὲν ἀποτελοῦν τίποτε ἀσύνηθες εἰς τὴν ἐποχήν μας. Κάθε ἡμέραν ἀναγγέλλονται θάνατοι ἐξ ἀσιτίας, αἱ δὲ ἀπεργίαι τῆς πείνης κατήντησαν τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον διαμαρτυρίας τῶν φυλακισμένων. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης εἶνε περίπου ἀσήμαντον, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἡ σχετικὴ εἴδησις, ἢ δημοσιεύεται μὲ μικρὰ στοιχεῖα καὶ ὀλίγας λέξεις, ἢ δὲν δημοσιεύεται καθόλου. Διὰ τὴν ἀπεργίαν ὅμως τῆς πείνης τῶν καταδίκων ξεποδαριάζονται οἱ ρεπόρτερς τῶν ἐφημερίδων, τίθεται εἰς κίνησιν ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχή, καλεῖται εἰς ἀπολογίαν ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν καὶ τὸ κοινὸν κρατεῖται εἰς ζωηρὰν ἀγωνίαν: «—Θὰ φᾶν ἢ δὲν θὰ φᾶν;» «—Ἔφαγαν ἢ δὲν ἔφαγαν;» «—Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ εὑρεθῇ τρόπος νὰ λυθῇ ἡ ἀπεργία αὐτή, ἀδερφέ. Δὲν μπορεῖ ν' ἀφήσουν νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πεῖνα τόσοι ἄνθρωποι. Θὰ εἶνε αἴσχος γιὰ τὸν πολιτισμόν μας».

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ νοοτροπία τῆς ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν. Τὸ νὰ πεθαίνουν ἄνθρωποι διότι δὲν ἔχουν νὰ φάν, δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἐξαιρετικὸν καὶ σπουδαῖον. «Ἀπέθανεν ἐξ ἀσιτίας» ἀναγράφει ἡ ἐφημερὶς μὲ πολὺ μικρὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἀναγνῶσται παρατρέχουν πολλάκις τὴν εἴδησιν. Τὸ νὰ ἀπειλοῦν ὅμως ὅτι θὰ ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πεῖναν ἄνθρωποι ποὺ δὲν θέλουν νὰ φᾶν, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν ἐγκληματίσει, τοῦτο ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνίαν τὸ κοινόν. Κάποιος φίλος μου, ποὺ ἐδιάβασε καὶ τὰς δύο ἀνωτέρω εἰδήσεις, μοῦ ἔλεγε χθές:

— Παραξενεύομαι μὲ τὴν ἀμυαλοσύνην αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀφήνονται νὰ πεθάνουν ἐξ ἀσιτίας.

—Μὰ ἀφοῦ δὲν ἔχουν τί νὰ φᾶν;

— Νὰ κλέψουν.

— Ἅμα κλέψουν ὅμως, θὰ τοὺς πιάσουν καὶ θὰ τοὺς βάλουν φυλακή.

— Αὐτοῦ ἀκριβῶς θέλω νὰ καταλήξω καὶ γώ. Ὅταν τοὺς βάλουν στὴ φυλακή, θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὸ φαγοπότι. Καὶ ὄχι μόνον θὰ ἀρχίσῃ τὸ φαγοπότι, ἀλλὰ καὶ ὅταν τοὺς καπνίσῃ νὰ εἰποῦν ὅτι δὲν τρῶν, θὰ τρέχῃ πλησίον τους ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ τοὺς παρακαλῇ νὰ φάνε. Εἶνε περίεργον πῶς δὲν τὴν ἐσκέφθησαν ἀκόμη τὴν λύσιν αὐτὴν τόσοι ἄνθρωποι ποὺ πηγαίνουν κάθε ἡμέρα ἄδικα....

Βεβαίως ἡ λύσις ποὺ προτείνει ὁ φίλος μου δὲν εἶνε ἰδεώδης. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀμφισβητῇσῃ κανεὶς τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν μας πολὺ περισσότερον προσέχουν τοὺς ἐγκληματίας ἀπὸ τοὺς καλοὺς καὶ νομοταγεῖς πολίτας. Διὰ τοὺς πρώτους ὑπάρχει κουραμάνα, καθημερινὸν συσσίτιον καὶ φροντὶς μήπως παύσουν τρώγοντες. Διὰ τοὺς δευτέρους, δὲν καίγεται καρφὶ κανενός. Ἐὰν ἀποφασίσουν νὰ ζητῇσῃ ἐλεημοσύνην, ἡ ὑποδοχὴ ποὺ τοὺς ἀναμένει εἶνε γνωστή: «— Δὲν πᾶς, καϋμένε, νὰ δουλέψῃς, κοντζάμ ἄντρας ποῦ εἶσαι;» «—Μὰ δὲν βρίσκω δουλειὰ καὶ πεινάω». «—Ἔτσι λένε, δὰ ὅλοι, οἱ τεμπέλη-δες. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ, Χριστιανέ μου!» Ὁ Χριστιανὸς ὅμως παρακάτω πέφτει ξερὸς ἀπὸ τὴν πεῖνα, καὶ ἡ ἐφημερὶς ἀναγράφει τὴν ἑπομένην τὴν σύντομον εἴδησιν ὅτι «ἀπέθανεν ἐξ ἀσιτίας».

"Οταν εἰς τὰ 1918 ὁ προσφιλέστατός μου κ. Ἰωσὴφ Κούνδουρος μὲ εἶχε βάλει καὶ μένα, μαζὶ μὲ ἀπείρους ἄλλους προβόδτας, εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ, συνήντησα ἐκεῖ καὶ ἕνα κατάδικον, ὁ ὁποῖος ἦτο φυλακισμένος ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ ὁ ὁποῖος κάθε τρεῖς καὶ λίγο, διέπραττε καὶ ἕνα νέον ἔγκλημα, πότε κλέπτων τοὺς συγκαταδίκους του καὶ πότε μαχαιρώνων αὐτούς. Τὸν συνεβούλευσα νὰ σωφρονισθῇ γιὰ νὰ λήξῃ ἐπὶ τέλους τὸ μαρτύριόν του. Ἐκεῖνος ὅμως ἔσκασε στὰ γέλια:

— Τί κάθεσθε καὶ μοῦ λέτε αὐτοῦ κύριε; Νὰ βγῶ ἀπὸ τὴ φυλακή; Γιὰ τρελλὸ μὲ πήρατε λοιπόν; "Εξω ἔξασφαλισμένο σχεδὸν μιὰ ὀκᾶ ψωμὶ τὴν ἡμέρα, ἡ χύτρα βράζει κάθε μεσημέρι καὶ περνάω κανλάτον ἀπὸ ὅ,τι θὰ περνοῦσα ἔξω. Εἰς τὸ σπίτι μου ἐὰν ἤ γυναῖκα μου μοῦ κακομαγείρευε, καὶ τῆς ἔκανα παρατήρησι, θὰ μὲ ἔστελνε στὸ διάολο, λέγοντας: «— Αὐτὸ εἶνε! Θέλεις φάτο, θέλεις μὴν τὸ τρῶς. Εἶχα καὶ μπουγάδα, θλέπεις. Δὲν εἶχα μόνον τὸ φαΐ». Ἐδῶ ὅμως ἄμα κακομαγειρέψῃ ὁ κὺρ Πέτρος, ὁ μάγερας, πετᾶμε τὶς καραβάνες κάτω καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔρχεται ὁ Εἰσαγγελέας. Τέτοιο ρεστωράν, κύριε, ποῦ θὰ τὤβρω; Κὺρ-Πέτρος λοιπὸν καὶ ἄγιος ὁ Θεὸς γιὰ ὅλη μου τὴ ζωή!»

Ο ΑΠΟΜΑΧΩΣ

Οἱ Ρῶσσοι ἔρχονται!

Εἰς τὸ πεδίον τῆς κοσμοϊστορικῆς μάχης τοῦ Τάννεμπεργκ

Πῶς ἀνεχαιτίσθη ὁ χείμαρρος τῶν Ρωσσικῶν στρατιῶν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ Σαμσόνωφ ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμο του πρὸς τὸ Χόενστάϊν. "Οσταν ὅμως πλησιάζῃ στὸ Πάουλσγκουτ, στρέφει δεξιᾷ, πρὸς τὸ Κούνχενγκουτ. Ἀπὸ μακρυὰ εἶχε διακρίνει στὴν περιοχὴ τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ ἕνα ὕψωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦσε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξι τῆς μάχης. "Οταν ἔφθασε στοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, κατέβηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, καβάλλησε ἕνα ἄλογο κι' ἀνέβηκε στὸν λόφο συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα Κοζάκο. Ἦταν τὸ ὕψωμα 195. Ἀπὸ κεῖ πάνω ἔβλεπε περίφημα τὸ πεδίο τῆς μάχης. Ἡ ματιά του ἔφθανεν ἕως τὸ Μύλεν καὶ τὸ Κλάϊν Παϊτονταρφ. Γιὰ πρώτη φορὰ ἀφ' ὅτου ἀρχισεν ὁ πόλεμος, ὁ στρατηγὸς Σαμσόνωφ βλέπει μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια τὴν μάχη καὶ τὸν πόλεμο. Βλέπει τοὺς ἄνδρες του νὰ ἐπιτίθενται, τοὺς Γερμανοὺς νὰ ἀμύνονται, βλέπει, μὲ δυὸ λόγια, τὴν μάχη.

Κάτω στὰ πόδια τοῦ ὑψώματος, πάνω στὸ δημόσιο δρόμο, ἀντικοῦ-

Ὁ Χίντενμπουργκ ὅταν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου διώκει τὰς γερμανικὰς στρατιάς.

ζει μιὰν ἀσυνήθιστη κίνησι. Στρατεύματα, ποὺ βαδίζουν στὸ μέτωπο, Ἵλες ἱππικοῦ, ποὺ μετακινοῦνται, συνοδεῖες τραυματιῶν, ποὺ μεταφέρονται στὸ ἐσωτερικό.

Ὁ στρατηγὸς Σαμσόνωφ κανονίζει τὰ κυάλια του καὶ ἀρχίζει νὰ παρακολουθῇ τὶς διάφορες λεπτομέρειες τῆς μάχης. Ἐκεῖ κοντὰ του ἁπλώνεται ἡ μεγάλη βοή της κι' αὐτὸς ἀπὸ ψηλὰ ἀπολαμβάνει μὲ μιὰ τὸς ἀπὸ ψηλὰ ἀπολαμβάνει μὲ μιὰ πάραξεγνὴ ἡδονὴ τὴν μεγαλειώδη εἰκόνα της, ποὺ τόσον καιρὸ ὀνειρευόταν. Δίπλα του μουγκρίζουν τὰ τηλεβόλα· οἱ ρωσσικὲς πυροβολαρχίες εἶνε τοποθετημένες δυτικῶς τοῦ ὑψώματος 195 καὶ σὲ λίγο καβαλικεύει τὸ ἄλογό του, γιὰ νὰ πάῃ νὰ συναντήσῃ τὸν διοικητὴ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ νὰ συζητήσῃ λίγο μαζί του γιὰ τὴν ἐπισήμανσι τῶν ἐχθρικῶν θέσεων. "Υστερα πάλι ξανανεβαίνει πάνω στὸν λόφο.

Καὶ ὅσο περισσότερο κυττάζει, τόσο περισσότερο ἡ καρδιὰ του κτυπᾷ ἀπὸ χαρά, γιατί βλέπει τοὺς Ρώσσους νὰ προχωροῦν ὁλοένα. Ὑστερα στέλ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ· «Ο γύρος του κόσμου». Πρωΐ.
ΑΛΚΗΣ· «Τὰ τζιζίκια».
ΓΚΑΡΙΑ· «Ἡ Πόπυ μας».
ΔΕΛΤΑ· Πάντρο ποὺ τὸν ἀγαποῦν· «Ἀλλαγή».
ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ· («Νέες μουσικὲς βίσες»). «Τὸ ἀστεῖο κοτοπουλάκι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΑΚΙ· Πρωΐ.
ΛΑΓΚΟΝ· «Ἡ Ἑλένη μας».
ΛΟΥΞ· «Ἡ Ἀλισία, Β'· σκυφὸ, Μαρίκα, Β'· «Τὸ ἀκαταγνώριστο τῆς κυρίας Ἀνώρας».
ΠΕΡΟΤΑ· («Ἀστεῖοι»). Βαριετέ.
ΠΡΟΟΔΟΣ· («Ἡ παράλληλος»).
ΡΙΑΛΤΟ· «Ἡ Ἑλένη μας». Ὁ Σαλβίνος.
ΣΑΛΑΝΤΡΙΣ· «Ἄλλο πράμα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ (Κοψίδη). «Φοῦ-λάδελλα».
ΑΘΗΝΑ. «Πόρτες στὸν Θεσσαλονίκη».
ΑΙΓΗΝΗ. «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας».
ΑΚΑΔΗΜΙΑ· «Ἐπιφάνεια».
ΑΛΚΗΣ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΑΝΚΤΡΙΑ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΕΚΦΕΣΙΣ· ΖΑΝΕΤΟΣ· «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας». Ἀπόψε τὸ μεσημέρι.
ΕΛΛΑΣ· «Ἀθῶοι ἀγάπες».
ΕΝΤΕΡΠΑΙΖ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΕΣΠΕΡΟΣ· «Τὸ μαῦρο πρόσωπο».
ΚΑΠΙΤΟΛ· «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ· «Ἀπόψε θὰ φιλιόμαστε».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΚΥΡΕΝΗ. «Παρακαλῶ· Ὁφφίσιαλ».
ΛΥΡΟΝ. «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἀλεξάνδρα Φεοντόβα».
ΜΕΤΡΟ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΟΔΕΟΝ· «Ἀλεξάνδρα Φεοντόβα».
ΠΑΛΛΑΣ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ («Ἑστία»). «Ἀλεξάνδρα Πέτκα (ἑστία)· Ἀγγελικὴ». Βαριετέ.
ΡΟΞΙΑΝΗ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΣΟΥΗΔ· «Ὀβελιανός».
ΣΦΑΙΡΑ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».

Πειραιὼς καὶ Προάστεια

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΕΙΟΝ (Κασταλλᾶς). «Τὸ Κρυφὸ».
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ (Φραγκίστας). «Ἀκόμα ἀγαπῶ». Βαριετέ.
ΜΠΟΛΟΝΙΕΡΑ (Κηφισιᾶς). «Τὸ ποῦλι τοῦ Ἀφροδίσιου».
ΕΤΟΥΑΛ («Ἠλεκτρικὴ»). «Ἡ θάλασσα ποὺ φιλᾶει».

Ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1345 μ.). 5 μ.μ. Χορὸς ἀγγλικὸς μὲ τὸν Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. 6 μ.μ. Ἀλεξ. Ἀρμὲ καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. 8 μ.μ. Ἀλεξ. Ἀρμὲ καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. 9.40 μ.μ. Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. 11 μ.μ. Χορὸς καὶ ΟΠΥΣ. Ἀλ. Ἀλεξάνδρου.
ΝΕΙΡΓΙΑΔΙ (437 μ.). 5 μ.μ. Ἀλεξ. Ἀρμὲ καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. 8.10 μ.μ. Τραγουδοῦν οἱ ἀδελφοὶ Ἀρμὲ καὶ ἡ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου μουσικὴ. 10 μ.μ. Ἀλεξ. Ἀρμὲ καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. Τραγουδοῦν: Φανταστικὰ ἀπὸ τὸν Ἀλ. Ἀλεξάνδρου. Ἀλεξ. Ἀρμὲ: Ρακόζικος μπαλάδες. Κύρ. Μακρόπουλος Κώστας Νικολάου τραγουδοῦν καὶ μαντολίνο. 10.45 μ.μ. Ἀλεξ. Ἀρμὲ καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου.
ΠΙΡΑΙΩΣ (1250 μ.). 7.15 μ.μ. «ΤΟΡΤΣΙΑ ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ». Δισκάρεια ἑλληνικὰ καὶ ξένα. Ἀπὸ τὸν Σ. Σαλβίνο.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ (Κοψίδη). «Φοῦ-λάδελλα».
ΑΘΗΝΑ. «Πόρτες στὸν Θεσσαλονίκη».
ΑΙΓΗΝΗ. «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας».
ΑΚΑΔΗΜΙΑ· «Ἐπιφάνεια».
ΑΛΚΗΣ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΑΝΚΤΡΙΑ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΕΚΦΕΣΙΣ· ΖΑΝΕΤΟΣ· «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας». Ἀπόψε τὸ μεσημέρι.
ΕΛΛΑΣ· «Ἀθῶοι ἀγάπες».
ΕΝΤΕΡΠΑΙΖ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΕΣΠΕΡΟΣ· «Τὸ μαῦρο πρόσωπο».
ΚΑΠΙΤΟΛ· «Ἡ ὁμορφὴ τῆς νύχτας».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ· «Ἀπόψε θὰ φιλιόμαστε».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΚΥΡΕΝΗ. «Παρακαλῶ· Ὁφφίσιαλ».
ΛΥΡΟΝ. «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἀλεξάνδρα Φεοντόβα».
ΜΕΤΡΟ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΟΔΕΟΝ· «Ἀλεξάνδρα Φεοντόβα».
ΠΑΛΛΑΣ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ («Ἑστία»). «Ἀλεξάνδρα Πέτκα (ἑστία)· Ἀγγελικὴ». Βαριετέ.
ΡΟΞΙΑΝΗ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».
ΣΟΥΗΔ· «Ὀβελιανός».
ΣΦΑΙΡΑ· «Ἀγγελικὴ τοῦ κόσμου».

Πειραιὼς καὶ Προάστεια

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΕΙΟΝ (Κασταλλᾶς). «Τὸ Κρυφὸ».
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ (Φραγκίστας). «Ἀκόμα ἀγαπῶ». Βαριετέ.
ΜΠΟΛΟΝΙΕΡΑ (Κηφισιᾶς). «Τὸ ποῦλι τοῦ Ἀφροδίσιου».
ΕΤΟΥΑΛ («Ἠλεκτρικὴ»). «Ἡ θάλασσα ποὺ φιλᾶει».

ΑΘΗΝΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ
ΝΥΧΤΕΣ ΣΤΟ ΒΟΣΠΟΡΟ
Ἔκτος Ἀφροδισιακὸς
4 ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ
Ὁ ἀνθρωπος ποὺ κολυμβᾶ ἐπτάμενος
FLYING - BANVARDS
L'HOMME QUI NAGE DANS LES NUAGES
Ἄγριο ὀνδρικὸ ἐπεισοδιακὸς
ΑΘΗΝΑΙΟΝ
Δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰσέφερεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τὸν ἀριθμὸν δρ. 5.000 χρυσῶν (10.000) δραχμῶν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀργυρωνύμου κοῦ ἀ. Ἀδάμ Ἀνωμαλίας Σταθμῶν Α. Βοσνιάκη ἐξ ἑκατὸν δραχμῶν διὰ τὸν σεισμὸν Κυρίου.
Ἔκδοσις
Ἐκκλησάσσας τὸ Τον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐξόρμησις», ἐπιφανῶς μὲ ἐπιστολὴν τοῦ ἐκδοτικοῦ ἀρμόδιον τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκδόσεων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδοτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΡΑΪΧ

Ο ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΕΣΣ ΠΙΘΑΝΟΣ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορημένων ἐθνικοσοσιαλιστικῶν κύκλων φαίνεται ἐπιβεβαιούμενον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ροδόλφος Ἔσς θὰ διορισθῇ ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Φύρερ εἰς τὴν θέσιν τοῦ καγκελλαρίου. Δὲν πιστεύεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Γκαῖρινγκ, ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας, τῶν Δασῶν καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Πρωσσίας, θὰ δυνηθῇ ν' ἀναλάβῃ ἐπὶ πλέον καὶ νέα τοιαῦτα καθήκοντα. Ἐκπληξίς τις ἐκφράζεται μεταξὺ τῆς γερμανικῆς Κοινῆς Γνώμης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Χίτλερ ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους. Βεβαίως, παρὰ τὴν ταυτότητα τῶν ἐθνικῶν βλέψεων, ἣν κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ μεταξὺ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ὁ ἐθνικοσοσιαλισμός, ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐσυνήθισε νὰ βλέπῃ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χίτλερ πρωτίστως τὸν ἀρχηγὸν ἑνὸς κόμματος αὐταρχικοῦ καὶ ἀκάμπτου. Αἱ συνεχεῖς ἐπεμβάσεις τοῦ Χίντενμπουργκ ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν διαμαρτυρομένων, εἶχον προκαλέσει ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Δέον νὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι ἡ ἔκδοσις νόμων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὧν καθιεροῦται πλήρης ὁ ἀπολυταρχισμός, προεκάλεσεν ἐπίσης βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Ὁ νόμος ὅμως περὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ράϊχ, τὸν ὁποῖον ἀμοθύμως ἀπεδέχθησαν τὸ Ράϊχσταγ καὶ τὸ Ράϊχσρατ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1934, ρητῶς ὁρίζει ἐν τῷ τετάρτῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ δύναται νὰ δημιουργῇ συνταγματικὸν δίκαιον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ «Ματὲν», ἀσχολουμένη μὲ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους ἐκ μέρους τοῦ Χίτλερ, γράφει:

«Ὁ γερμανικὸς στρατός, τὸν ὁποῖον ἐνεσάρκωνεν ἄλλοτε ὁ Χίντενμπουργκ, περιέρχεται ἤδη εἰς χεῖρας πρώην ἀρχηγοῦ ἀνευθύνων ὀργανώσεων. Ὁ στρατὸς θὰ ἀκολουθήσῃ ἄρα γε τυφλῶς τὸν Χίτλερ; Καὶ τί θὰ κάμῃ ὁ Χίτλερ τὸν στρατόν; Πρόκειται περὶ ἀληθοῦς αἰνίγματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν τῆς αὔριον καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κρύπτεται ὁλόκληρον τὸ πρόβλημα τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τῆς παγκοσμίου τοιαύτης.»

Ἐπίσης, κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, καὶ ὁ ἀγγλοσαξωνικὸς Τύπος θεωρεῖ ἐπικίνδυνον τὴν συγχώνευσιν τῶν ἐξουσιῶν, ἥτις ἀποτελεῖ ἐπισφαλῆ δοκιμασίαν ἴσως δὲ καὶ μοιραίαν διὰ τὸ γερμανικὸν καθεστώς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι τὸ δημοψήφισμα τῆς 19ης Αὐγούστου θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας, οἵτινες ἐθεσπίσθησαν κατὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς 12 Νοεμβρίου 1933.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τηλεγρ.).— Ὁ Τύπος ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ἀσχολεῖται σήμερον διὰ μακρῶν μὲ τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου Χίντενμπουργκ. Ὁ ἀγγλικὸς τονίζει ὅτι ὁ Χίντενμπουργκ ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἱστορικὴν μορφὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἐπίδρασις δὲν θὰ σβύσῃ εὐκόλως ἐν Γερμανίᾳ. Τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ Χίτλερ ἐντὸς μιᾶς δωδεκαετίας ἔθαψε νὰ εἶνε μία τῶν παγκοσμίων μορφῶν. Ἀναλόγως γράφουν καὶ αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες.

Ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἐπίσης τονίζει ὅτι ὁ Χίντενμπουργκ ὑπῆρξε μία τῶν μᾶλλον διακεκριμένων μορφῶν τοῦ κόσμου.

Ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τοῦ Χίντενμπουργκ ἀκούεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν περισσότερον παρ' ὅσον ἠκούετο κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουν τὴν δράσίν του ὡς στρατιώτου, ὡς πατριώτου καὶ ὡς πολιτικοῦ καὶ τονίζουν ὅτι εἰς τὸν Χίτλερ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νέων πειραματισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀδήλον ποῦ θὰ καταλήξουν. Πολλαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποκλείεται ἡ πιθανότης τῆς παλινορθώσεως τῆς μοναρχίας, ἄλλαι ὅμως τὸ θεωροῦν ἀδύνατον.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, μολονότι ὁ Χίτλερ θὰ συγκεντρώσῃ ἤδη εἰς ἑαυτὸν ὅλας τὰς ἐξουσίας, ἡ Ράϊχσβερ παραμένει κυρία τῆς καταστάσεως.

Αἱ πλείσται τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων προβλέπουν ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ εἶνε ἀδιαλλακτοτέρα.

Κατὰ μεσημβρινὰ, ἐξ ἄλλου, τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ράϊχσβερ ἐξήτησεν ὅπως ὡρισμέναι ἀποφάσεις διὰ τὸν στρατὸν μὴ λαμβάνωνται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνταποκριταὶ, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν, παρατηροῦν ὅτι ζήτημα ἐπανόδου τῆς μοναρχίας ἐν Γερμανίᾳ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ σήμερον. Ὁ Χίτλερ, λέγουν, ἐδήλωσε τοῦτο πρό τινων μηνῶν. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν μοναρχικαὶ συγκεντρώσεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενεθλίων τοῦ τέως Κάϊζερ ἀπηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ αἱ μοναρχικαὶ ὀργανώσεις διελύθησαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τέως Κρόμπριτζ καὶ ὁ ἀδελφός του Αὔγουστος-Γουλιέλμος προσεχώρησαν εἰς τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ πρίγκηψ Φρειδερῖκος, ἐγγονὸς τοῦ Κάϊζερ. Καὶ αὐτὸς ὁ Κάϊζερ λέγεται, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου του εἰς τὸν θρόνον. Ὁπωσδήποτε ὅμως παραμένει μοναρχικὸς καὶ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς φίλους του, ἐν τῇ ὁποίᾳ τονίζεται, ὅτι μόνον διὰ τῆς μοναρχίας δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἡ εὐημερία εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐν τούτοις, κατὰ πληροφορίας τοῦ πρίγκηπος Φρειδερίκου, εἰς συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν ὁδτος ἔδωσεν εἰς τὴν «Ἐσπερινὴν Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου, ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι διὰ τοὺς Χοεντζόλλερν δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἐπανόδου.

«Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἐγὼ, εἶπεν, ὅταν τελευταίως συνηντήθημεν, δὲν ὡμιλήσαμεν περὶ πολιτικῆς ἢ περὶ τῶν μελλόντων νὰ συμβοῦν ἐν Γερμανίᾳ. Ὅλα παρῆλθον. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιθυμεῖ μόνον τὴν ἡσυχίαν.»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ ἀγγλικὸς Τύπος σχολιάζει ἀπαισιοδόξως τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν. Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» γράφει ὅτι ἐκ τῆς στάσεως τοῦ στρατοῦ θὰ ἐξαρτηθῇ ἂν ὁ θάνατος τοῦ Χίντενμπουργκ θὰ ἐπισπεύσῃ ἢ θὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν πτῶσιν τῶν Ναζίς.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς δοκιμασίας διὰ τὸν Χίτλερ.

Κατὰ τὸ «Νταίηλυ Ἐξπρὲς», ὁ γερμανικὸς στρατὸς θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ θεωρήσῃ τοῦτο κατάλληλον.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧΕΝΧΑΛΤ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, τὸν κ. πρωθυπουργὸν, κατὰ τὴν ἀφιξίν του εἰς Ράϊχενχαλτ, ὑπεδέχθησαν θερμῶς αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς λουτροπόλεως. Ἐκ μέρους τῆς βαυαρικῆς Κυβερνήσεως ἐχαιρέτισεν ἐπίσημος τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν καὶ τὴν κ. Τσαλδάρη ὁ κρατικὸς σύμβουλος φὸν Μπρεντάνο, ὅστις ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς βαυαρικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ φὸν Μπρεντάνο ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅτι κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεώς του τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ βαυαρικὸν ἔδαφος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς, μόλις ἀφίκετο εἰς τὴν γερμανικὴν λουτρόπολιν, ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὴν οἰκογένειαν Χίντενμπουργκ, συλλυπούμενος εἰλικρινῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου, ἀρχηγοῦ τοῦ Ράϊχ. Ἐπίσης συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ἀπέστειλεν εἰς τοὺς Χίτλερ καὶ Γκαῖρινγκ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΚ ΧΑΛΑΖΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Δράμας ὅτι χθὲς τὴν 4ην μ.μ. χάλαζα, καταπεσοῦσα εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ ἰδίως εἰς τὰς κοινότητας Γραμμένης καὶ Κοκκινογείου, ἐπέφερε σημαντικὰς ζημίας.

Ἐπὶ τόπου μετέβη ὁ νομάρχης Δράμας, ὅστις καὶ ἐπιστρέψας ἐζήτησε τηλεγραφικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φανῇ ἀρωγὸς εἰς τοὺς χαλαζοπλήκτους.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν χθὲς περὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ κ. Βενιζέλου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ὑπῆρχον χθὲς νεώτεραι πληροφορίαι καθ' ἃς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων δὲν φαίνεται ἐμμένων εἰς τὰς σκέψεις του περὶ ἀντιμετωπίσεως καὶ τῆς λύσεως τῶν ἐκλογῶν. Πεισθεὶς ὅτι ὄχι μόνον μεταστροφὴ τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος ὑπὲρ τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔχει ἐπέλθει ἀλλ' ὅτι ἀντιθέτως ἡ μέχρι τοῦδε ἀντιδραστικὴ τακτικὴ αὐτῆς ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως εἶχε μᾶλλον δυσμενῆ ἀπήχησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, φέρεται, κατὰ τὰς νεωτέρας ταύτας πληροφορίας, καταλήξας ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξομάλυνσις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως διὰ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ ἄσαν τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐκτὸς τοῦ κ. Παπανάστασίου ἐπιμένει ἀναφανδὸν καὶ ὁ κ. Καφαντάρης.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΠΑΣΧΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθησαν πληροφορίαι ἐξηκριβωμέναι, καθ' ἃς εἶνε ἐντελῶς ἀνύπαρκτος ἡ μεγάλη κληρονομία Πασχάλη, περὶ τὴν ὁποίαν εἶχε δημιουργηθῆ τόσος θόρυβος πρὸ μηνῶν.

Ὡς γνωστὸν, εἶχε τηλεγραφηθῆ ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εἶχεν ἀποθάνει κάποιος ὁμογενὴς Πασχάλης, ἐγκαταλιπὼν κολοσσιαίαν περιουσίαν, ἡ ὁποία θὰ περιήρχετο εἰς ὡρισμένους συγγενεῖς του εἰς τὸ Βογατσικὸν τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ἀναγραφὴ τῆς πληροφορίας προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς εἶχαν ἐνθυμηθῆ ὅτι κάποιος μακρυνὸς ἢ πλησιέστερος συγγενὴς των ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον αὐτὸ εἶχεν ἐκπατρισθῆ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Καὶ ἀνεκαινίσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πλεῖστοι ὅσοι, ὄχι μόνον ἐκ Βογατσικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει τὸ ἐπώνυμον αὐτὸ, ζητοῦντες πληροφορίας.

Τὸ ὑπουργεῖον, κατόπιν τούτου, ἀπετάθη ἤδη εἰς τὸν ἐν Τόκιο πρεσβευτὴν τῆς Δανιμαρκίας, εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ἐκπροσώπησις καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Ἡ Δανικὴ πρεσβεία ἀπήντησεν ἤδη ὅτι καὶ ἡ ἰδία προέβη εἰς ἐρεύνας καὶ ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπετάθη, συνεπλήρωσε ταύτας. Καὶ τὸ πόρισμα τῶν ἐρευνῶν τούτων εἶνε ὅτι οὐδεὶς Πασχάλης ἀπέθανε, συνεπῶς οὔτε καὶ ἀφῆκε περιουσίαν, μικρὰν ἢ μεγάλην, ἀκόμη δὲ καὶ ὅτι οὐδεὶς ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον τοῦτο Ἕλλην ὑπῆρξε ποτὲ ἢ εἶνε ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

ΈΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι χθὲς τὴν 10.10' π. μ. προσγειώθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Σέδες προερχόμενα ἐκ Σόφιας, τὰ τρία ἑλληνικὰ ἀεροπλάνα. Ἡ προσγείωσις ὑπῆρξεν ὁμαλή. Τὰ ἀεροπλάνα μας προεπέμφθησαν μέχρι τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων, τιμῆς ἕνεκεν, ὑπὸ δύο βουλγαρικῶν ἀεροπλάνων. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Σέδες ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀεροπόρους ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Ράλλης, ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ κ. Παναγιωτάκος, ὁ δήμαρχος κ. Μάνος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Μετὰ ταῦτα, οἱ ἀεροπόροι κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Λέσχην τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως, ὅπου ἐγένετο δεξίωσις ἐκ μέρους τῆς Ἀερολέσχης. Ὡμίλησαν ὁ Γεν. Διοικητὴς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἀερολέσχης, ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς πτήσεως. Τοῦτους ηὐχαρίστησεν ὁ διοικητὴς τοῦ σμήνους κ. Θεμελῆς. Τὰ ἀεροπλάνα μας ἀναχωροῦν σήμερον τὴν πρωϊαν ἐκ Θεσ)νίκης ἐπιστρέφοντα εἰς Τατόϊον.

Ο κ. ΤΡΑΚΑΚΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' εἰδικοῦ πρακτικοῦ ἐξέλεξεν ὡς ὑποδιοικητὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τελευταίως ψηφισθέντος νόμου, τὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης γενικὸν διευθυντὴν αὐτῆς κ. Γεώργιον Τρακάκην.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐξ ἁρμοδίων κύκλων αὐτῆς, ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἀναμείνῃ τὸ πόρισμα τῆς ἐρεύνης, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποφυγῆς αὐτοῦ ἀπὸ φορολογικάς του ὑποχρεώσεις διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἐπερώτησιν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ ΘΑ ΤΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΤΑΝΝΕΜΠΕΡΓΚ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 (Ἀθην. Πρακτ.). —Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ Χίντενμπουργκ ἐν μεγάλῃ στολῇ στρατάρχου ἐτοποθετήθη σήμερον εἰς τὸ φέρετρον. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, ἀφοῦ τοποθετηθῇ ἐπὶ κιλλίβαντος τηλεβόλου, θὰ μεταφερθῇ εἰς Τάννεμπεργκ. Καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ Νώϋντεκ εἰς Τάννεμπεργκ διαδρομὴν, ἤτοι εἰς μῆκος 25 μιλίων, θὰ τοποθετηθοῦν τμήματα ἐθνικοσοσιαλιστῶν φέροντα δᾶδας. Συγκινητικαὶ σκηναὶ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ὅπου ἑκατοντάδες ὑπηρετῶν, χωρικῶν καὶ ἐργατῶν τοῦ κτήματος τοῦ Προέδρου παρέρχονται βραδέως, κλαίοντες τὸν νεκρὸν κύριόν των. Ὁ ἀκατάβλητος πολεμιστὴς μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὸν περιέβαλαν μὲ τὴν μεγάλην τοῦ στρατάρχου στολήν, ἔκειτο νεκρὸς εἰς τὴν μεγάλην του κλίνην, φέρων πιτζάμες, ἐνῷ εἶχον ριφθῆ ἐπ' αὐτοῦ ἄνθη ἐρυθρὰ καὶ λευκὰ συμβολίζοντα τὰ γερμανικὰ χρώματα. Ἀξιωματικοὶ τῶν χαλυβδοκράνων, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μετέσχον τῆς μάχης τοῦ Τάννεμπεργκ, ἐφρούρουν μὲ γυμνὰ ξίφη τὸν νεκρὸν στρατάρχην, ἱστάμενοι ἀνὰ δύο εἰς τὰ ἄκρα τῆς κλίνης. Ἀφοῦ τὸ ὑπηρετικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν ἐτέλεσε τὸ εὐλεβὲς προσκύνημα πρὸ τοῦ νεκροῦ κυρίου του, ὁ Ὀσκὰρ Χίντενμπουργκ συνεκέντρωσεν αὐτὸ εἰς τὸ πάρκον τοῦ πύργου καὶ ἐν συγκινήσει εἶπεν ὅτι θὰ φροντίσῃ δι' ὅλους, ὡς ἔπραξε πάντοτε ὁ πατήρ του. Τὴν κηδείαν θὰ παρακολουθήσῃ καὶ ὁ Κρόνμπριτς ἐκ μέρους τοῦ Κάϊζερ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Τρανζόσεαν). —Αἱ ἐπίσημοι κρατικαὶ τελεταὶ εἰς μνήμην τοῦ Προέδρου Χίντενμπουργ θὰ ἀρχίσουν μὲ τὴν ἔκτακτον συνεδρίασιν τοῦ Ράϊχσταγ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ Χίτλερ θὰ ἐκφωνήσῃ λόγον, πλέκων τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐκλιπόντος στρατιώτου καὶ πολιτικοῦ. Περὶ ὥραν 11ην τῆς Τρίτης τμήματα στρατοῦ θὰ συνοδεύσουν τὸ φέρετρον τοῦ Χίντενμπουργκ ἐκ Νώϋντεκ εἰς Τάννεμπεργκ. Νεκρώσιμος δέησις θὰ ψαλῇ παρὰ τὸ Χόχενστάϊν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας, ὅπου ὁ νεκρὸς θὰ τοποθετηθῇ εἰς ειδικὸν ἀνεγερθησόμενον βωμὸν ἀπὸ ἕνα γιγαντιαῖον σταυρόν. Ὅστις θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κέντρον τοῦ ἀνεγειρομένου θυρεοῦ. Εἰδικὸν βῆμα θὰ ἀνεγερθῇ πλησίον τοῦ βωμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ καγκελλάριος πρόεδρος Χίτλερ θὰ ἀπευθύνῃ τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν νεκρὸν Πρόεδρον. Ὁ νεκρὸς τοῦ Χίντενμπουργκ θὰ τοποθετηθῇ τέλος εἰς τὸν ὄγδοον πύργον τοῦ μνημείου, ὅστις ἦτο γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Πύργος τοῦ Νικητοῦ καὶ ἦτο ἀρχικῶς προωρισμένος νὰ δεχθῇ τὸν ἀνδριάντα τοῦ νικητοῦ στρατάρχου. Ἔκτακτοι ἀμαξοστοιχίαι θὰ μεταφέρουν ἐξ ὅλων τῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς Γερμανίας τοὺς ἐπιζήσαντας πολεμιστὰς τῶν συνταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν εἰς Τάννεμπεργκ, ὅπως ἀποχαιρετήσουν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν ἐκλιπόντα ἀρχηγόν των. Λόγῳ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ χώρου, δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰς γυναῖκας νὰ παραστοῦν εἰς τὰς τελετὰς, αἵτινες θὰ λάβουν τὸν χαρακτῆρα γιγαντιαίων ἀνδρικῶν συγκεντρώσεων, τῶν ὁποίων κυρίως θὰ μετάσχουν οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ ρωσσικοῦ μετώπου. Ὅλον τὸ ἔθνος θὰ μετάσχῃ τῶν συγκεντρώσεων τοῦ Τάννεμπεργκ, ἀποτίον οὕτω τὸν ὕστατον φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀποθανόντα Πρόεδρον. Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας πρὸ τῆς μεσημβρίας οἱ κῶδωνες ὅλων τῶν ἁνὰ τὴν Γερμανίαν ἐκκλησιῶν θὰ ἀρχίσουν νὰ κρούουν πενθίμως, συγχρόνως θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν ἁπασα ἡ τροχαία κίνησις καὶ θὰ τηρηθῇ ἐνὸς λεπτοῦ σιγὴ ὡς ὕστατος φόρος σεβασμοῦ πρὸς τὸν Χίντενμπουργκ.

ΛΑΪΚΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.)— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἀποτελεῖ ἀληθὲς προσκύνημα ἡ καταυνυκτικὴ παρέλασις διὰ τῆς Βιλχελμστράσσε καὶ τοῦ Προεδρικοῦ ἀνακτόρου ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βερολίνου. Μακραὶ συνοδεῖαι ἐκ χιλιάδων προσώπων παρατάσσονται ἔξωθεν τοῦ Προεδρικοῦ ἀνακτόρου ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον τὸ ἀνοιχθὲν καὶ εὑρισκόμενον εἰς τὸ προστύλιον τῶν ἀνακτόρων. Μεταξὺ τοῦ πλήθους διακρίνονται πολλαὶ γυναῖκες καὶ νέαι. Ἐπίσης πολλαὶ χιλιάδες προσώπων συρρέουν εἰς Νώϋντεκ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας.

ΡΩΜΗ, 3. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ διαδηλώνῃ παντὶ τρόπῳ τὴν θλῖψιν του διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου Χίντενμπουργκ. Αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν σήμερον ὅλας τὰς σελίδας των εἰς τὸν μέγαν νεκρὸν καὶ τονίζουν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ λαοῦ τῆς Γερμανίας διὰ τὰς ἐκφράσεις συμπαθείας, αἱ ὁποῖαι καταφθάνουν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς γῆς.

Αἱ ἐφημερίδες κρίνουν τὸν στρατάρχην ὡς παγκόσμιον μορφὴν καὶ τονίζουν ὅτι ὑπῆρξεν οὗτος ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐκπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος δόκτωρ Ντύτριχ, γράφων εἰς τὴν «Ἄγκριφ» ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ Χίντενμπουργκ δὲν ὑπῆρξε μόνον ἐκπρόσωπος τῆς παλαιᾶς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνεργὸς ὑποστηρικτὴς τοῦ νέου Ράϊχ καὶ τοῦ Χίτλερ.

Τοῦτο ἐτόνισε καὶ ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Ράϊχ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἔκτακτον συνεδρίασιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀφιερωθεῖσαν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος στρατάρχου.

Μὲ καταφανῆ συγκίνησιν, ὁ Χίτλερ εἶπεν : «Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χίντενμπουργκ χάνω τὸν πατρικόν μου φίλον. Ἄνευ αὐτοῦ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐσχηματίζετο. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ κόσμος μὲ τὸν θάνατον τοῦ Χίντενμπουργκ ὑπέστη μεγίστην ἀπώλειαν».

Κατ'